

UITSPRAAK

Het College van Beroep voor de Examens van de EUR, verder te noemen: het college, heeft op 23 november 2015 uitspraak gedaan betreffende het beroep van

....., verder: appellante,

welk beroep was gericht tegen

de beslissing van de examencommissie van de Erasmus School of Law (ESL) hierna: verweerder, waarbij aan appellante geen dispensatie van het voortgangsvereiste bachelor 2 (B2) en bachelor 3 (B3) is verleend.

I. Ontstaan en loop van het geding

Op 6 augustus heeft appellante een verzoek ingediend tot dispensatie van het voortgangsvereiste B2 en B3. Op 25 augustus heeft verweerder dit verzoek afgewezen. Het beroep is behandeld ter openbare zitting van het college op 23 november 2015. Appellante is ter zitting verschenen. Verweerder heeft zich laten vertegenwoordigen door en, respectievelijk vicevoorzitter en secretaris.

II. Motivering

1. Appellante voert -kort samengevat- aan dat zij wegens omstandigheden niet aan de norm van 45 ects aan B2 onderdelen heeft kunnen voldoen. Appellante heeft 37,5 ects behaald. Appellante betoogt dat zij haar persoonlijke omstandigheden heeft gemeld aan verweerder, maar dat deze omstandigheden niet voldoende zouden zijn meegewogen in het bestreden besluit. Appellante licht ter zitting toe dat haar moeder psychische en lichamelijke klachten had en zij zorg moest dragen voor haar moeder en voor haar tweejarige broertje.

Volgens appellante zou zij met twee vijven toegang krijgen tot de tentamens van B3. Appellante heeft drie vijven behaald en zou daarom geen dispensatie van het voortgangsvereiste hebben gekregen; appellante voert aan dat wanneer zij twee B2 onderdelen nog niet zou hebben behaald zij wel dispensatie zou krijgen. Appellante zou dus naar eigen zeggen slechts een onderdeel te weinig hebben behaald.

Dat verweerder de studieresultaten van B1 zou hebben meegewogen en verweerder daarbij wijst op het gebruik van de compensatieregeling acht appellante niet meer dan vanzelfsprekend aangezien deze regeling zelf door verweerder in het leven zou zijn geroepen en iedere student gebruik hiervan kan maken. Appellante betoogt dat zij heeft deelgenomen aan het Pre Academic Programme waar zij aansluiting heeft gevonden bij haar medestudenten. Zij voert aan dat wanneer zij geen toegang krijgt tot tentamens van B3, dit een demotiverende werking op haar zal hebben en zij studievertraging zal lopen. Ook wijst appellante erop dat zij volgend jaar op uitwisseling wil en dat zij het onderdeel Bestuursrecht dan niet zou kunnen volgen.

Desgevraagd licht appellante toe dat zij niet voornemens is dit collegejaar op uitwisseling te gaan. Wel merkt appellante op dat zij heeft deelgenomen aan het summercourse-programma en daarbij het B3 onderdeel Formeel Strafrecht met voldoende resultaat heeft afgerond. Appellante is van oordeel dat de zwaarte van het resterende studieprogramma hierdoor overeenkomt met het studieprogramma van een student die twee vijven heeft

behaald en wel toegang krijgt tot B3 onderdelen; beide studenten dienen nog 75 ects te behalen voor het bachelordiploma. Haar studieprogramma zou dus niet zo zwaar zijn als verweerder zou hebben betoogd.

Appellante voert aan dat zij zeer gemotiveerd is en veel doorzettingsvermogen heeft om alle vakken van B2 en B3 met goede resultaten af te ronden. Haar persoonlijke omstandigheden zijn verbeterd nu zij door de gemeente ondersteund wordt. Ook is zij voornemens om tentamentrainingen en bijlessen te volgen. Appellante verzoekt het college het besluit van verweerder te vernietigen.

2. Om in aanmerking te komen voor dispensatie van het voortgangseisende dient appellante op grond van de Regeling Compensatoir toetsen en voortgangseisende bachelor 2 en 3 2013 in haar derde jaar van inschrijving, minimaal 45 ects aan vakken uit B2 te hebben behaald met maximaal één gecompenseerde vijf. Studenten die niet voldoen aan deze eis mogen enkel de Minor van B3 volgen.

Dat appellante één vijf teveel zou hebben behaald om te voldoen aan het voortgangseisende volgt verweerder niet. De niet-compenseerbare vier voor Verbintenissenrecht en de overschrijding van het gehanteerde maximum van één gecompenseerde vijf zou nog steeds een belemmering hebben gevormd om dispensatie te verkrijgen.

Verweerder is van mening dat de door appellante aangevoerde persoonlijke omstandigheden in voldoende mate zijn meegewogen maar niet tot een andere uitkomst hebben geleid. Volgens verweerder is er ook geen sprake van onbillijkheden van overwegende aard die in de toekomst zouden kunnen optreden waardoor toepassing van de hardheidsclausule zou kunnen worden gerechtvaardigd. Verweerder is van oordeel dat de studievertraging beperkt is nu appellante alleen tijdens blokken 3, 6 en 7 geen vakken kan volgen van het huidige collegejaar. Gedurende deze blokken kan zij wel extra-curriculaire keuzevakken volgen. Daarnaast vormt de aanname van appellante dat zij geen aansluiting zal vinden met de studenten van een cohort later volgens verweerder geen onbillijkheid van overwegende aard.

Verweerder voert aan dat appellante nog een zwaar studieprogramma moet doorlopen en er geen vertrouwen in heeft dat appellante dit met succes zal doorlopen. Met betrekking tot het door appellante gestelde dat zij door haar geplande uitwisseling het tentamen Bestuursrecht niet zou kunnen maken, licht verweerder ter zitting toe dat appellante in dat geval beroep zou kunnen doen op de laatste vak-regeling. Dat zij het B3 onderdeel Formeel Strafrecht zou hebben behaald kan volgens verweerder niet in het voordeel van appellante werken nu appellante meegedaan heeft aan een programma dat is opgezet voor studenten die op uitwisseling gaan en zij vervolgens zelf niet op uitwisseling is gegaan.

2. Het college overweegt naar aanleiding van de gedingstukken en hetgeen ter zitting naar voren is gekomen als volgt.

In de Regeling Compensatoir toetsen en voortgangseisende bachelor 2 en 3 2013 is opgenomen dat studenten mogen deelnemen aan B3 onderdelen wanneer zij minimaal 45 ects aan onderdelen hebben behaald uit B2 met maximaal één gecompenseerde vijf. Vaststaat dat appellante niet aan dit voortgangseisende heeft voldaan; appellante heeft 37,5 ects behaald uit B2.

Het college ziet zich voor de vraag gesteld of verweerder in redelijkheid het dispensatieverzoek van appellante heeft kunnen afwijzen. Het college beantwoordt deze vraag bevestigend. Appellante heeft onder andere aangevoerd dat persoonlijke omstandigheden haar hebben belet om aan het voortgangseisende te voldoen. Hoewel het

college begrip heeft voor de lastige omstandigheden waarin appellante zal hebben verkeerd in verband met de ziekte van haar moeder, is voor het college niet, althans onvoldoende komen vast te staan dat de problemen waarop appellante zich beroept doorslaggevend zijn geweest voor het niet behalen van het voortgangsvereiste.

Het college merkt op dat het inherent is aan een studie dat bepaalde omstandigheden als het niet voldoen aan het voortgangsvereiste voor een (volgend deel van de) opleiding alsook het niet behalen van een tentamen soms enige vertraging in de studieplanning met zich brengen. Ook het door appellante aangevoerde dat zij mogelijk geen aansluiting zal vinden bij studenten van een cohort later leidt volgens het college niet tot de overtuiging dat voor appellante een uitzondering op de instroomregels gemaakt zou moeten worden. Dat verweerder geen aanleiding heeft gezien voor appellante een uitzondering op de regels te maken is naar het oordeel van het college dan ook niet onredelijk of anderszins onbillijk.

Naar het oordeel van het college heeft appellante verder geen gegronde redenen aangevoerd die dispensatie van het voortgangsvereiste zouden rechtvaardigen. Alles afwegende en het geheel overziende komt het college tot het oordeel dat verweerder in de omstandigheden van dit geval in redelijkheid tot haar bestreden besluit heeft kunnen komen. Het beroep van appellante dient ongegrond te worden verklaard.

III. Uitspraak

Het college verklaart het beroep van appellante ongegrond.